

מדינת ישראל

בתי הדין למשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 1/12/18

5.5.2024

ועדה לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) התשל"ז - 1976

בפני חברי הועדה:

ד"ר פאולה רושקה – יושבת ראש, נציגת המנהל הכללי

ד"ר אליעזר גולן – נציג הסתדרות הרופאים

עו"ד יגאל חיות – נציג היועץ המשפטי לממשלה

הקובל:

המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות

נגד

הנקבל:

ד"ר ראול רודריגז

החלטה

בעניין: הודעה מטעם הצדדים

בישיבת הוועדה הודיעו הצדדים כדלקמן:

הצדדים שמעו את הערות ועדת המשמעת הנכבדה בדיון הבוקר ומתכבדים להודיע כדלקמן:

1. הצדדים הגיעו להסכמה כי הקובלנה, (שהוגשה בתאריך 17.12.2018), תתוקן ותוגש קובלנה מתוקנת המצורפת להודעה זו.
2. הנקבל מודה בעובדות הקובלנה המתוקנת וטוען כי טעותו נעשתה בתום לב ומבלי שהדבר עולה כדי עבירת משמעת לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים.
3. נוכח מכלול הנסיבות החריגות של התיק, הצדדים מבקשים מהוועדה הנכבדה לסיים ההליך מבלי להטיל אמצעי משמעת על דר' רודריגז.
4. מוסכם ומבוקש לתת תוקף החלטה לכך שקבלת בקשה זו מסיימת את הדיון בסעיפי הקובלנה טרם תיקונה וכי דר' רודריגז לא יהי חשוף להליכים מכוח פקודת הרופאים בגינם.
5. תיקון הקובלנה אינו מהווה זיכוי מסעיפי הקובלנה שנמחקו, אך הדיון בהם הסתיים.
6. תיקון הקובלנה לא יעמוד לחובת הקובל בשום צורה ואופן ולא יקים לנקבל טענות או זכות כלשהי. אם הסכמת הצדדים תכובד אז הקובל מסכים כי הנקבל לא יועמד לדין לפי פקודת הרופאים נגין סעיפי הקובלנה שנמחקו.

קובלנה מתוקנת

קובלנה זו מוגשת על ידי הצדדים במסגרת פשרה. אם ועדת המשמעת או כב' השופט סטרשנוב או כל ערכאה אחרת לא יקבלו את ההסכמה כפי שהיא אז ההסכמה והודאת הנקבל ביחס לקובלנה בטלות.

1. דר' ראול רודריגז הוא רופא מורשה.
2. במהלך שנת 2018 דר' רודריגז קיבל פנייה מיצרן תוסף מוצר "ואלור הומני", אשר ביקש אותו לסייע בקידום מחקר אודות התוסף. היצרן הציג לו נתונים על השפעת תוסף התזונה על חולי הסרטן.
3. דר' רודריגז חתם על מסמכי הנתונים כאשר לצד חתימתו מופיעות המילים "נערך ונבדק".
4. אופן החתימה על המסכים עלולה הייתה להטעות כאילו דר' רודריגז "ערך ובדק" את הנתונים כאשר לא ערך אותם.
5. בכך יטען הקובל, דר' רודריגז גילה התנהגות שאינה הולמת רופא – סעיף 41(1) לפקודת הרופאים.

המלצת הוועדה

הדיון בתיק הנ"ל התקיים לאורך מספר שנים. במהלך הישיבות הרבות הושמעו עדים והוגשו ראיות מטעם התביעה. הנקבל החל את עדותו, וטרם סיים. לאור התמשכות הדיונים והטענות הרבות שהושמעו על ידי הצדדים, המליצה הוועדה לצדדים להגיע להסדר טיעון. ואכן הצדדים

הגיעו להסדר טיעון, האמור לעיל, אשר במסגרתו הוגשה קובלנה מתוקנת.

הצדדים עתרו לקבלת הסכם הפשרה אשר לפיו הנקבל יודה בקובלנה המתוקנת, ובנסיבות עובדות המקרה, שנעשו בתום לב, מבקשים הצדדים "לסיים את ההליך מבלי להטיל אמצעי משמעת על הנקבל".

אכן כתב הקובלנה שתוקן, לעומת הקובלנה המקורית, מאפשר לוועדה לדון ביתר פתיחות והבנה למבוקש. לקולה יש לציין כי הודאת הנקבל חוסכת זמן רב ויקר מזמנה של הוועדה, שכאמור פרשת ההגנה נמצאת רק בראשיתה. מדובר, לטענת הצדדים, במסמך שנחתם בתום לב, אשר היה עלול להטעות כאילו נערך על ידי הנקבל. מדובר רק בנתונים על השפעת "תוסף תזנה" לסיוע במחקר אודות התוסף. כמו כן יש לקחת בחשבון את חלוף הזמן הרב מעת מועד הגשת כתב הקובלנה הראשונה – 2018.

לכבודם של הסדרי טיעון:

לעניין כיבודם של הסדרי טיעון, קיימת מגמה ליתן להם תוקף ברוח פסיקתו של בית המשפט העליון בעש"מ 4592/97 בעניין אליהו סבג, בו נפסק כדלקמן:

" לעיתים קרובות יש עניין בעריכת הסדר טיעון, ולפיכך יש גם בדרך כלל עניין לציבור בקיום הסדר טיעון. לכן אין זה ראוי שבית הדין יסטה מהסדר הטיעון אלא אם יש בכך טעם טוב לסטות מהסדר הטיעון, אם אמצעי המשמעת סוטים במידה משמעותית מן האמצעים הראויים בנסיבות המקרה, או אם הם בלתי סבירים באופן בולט, עד שהעניין הציבורי הדורש לסטות מן ההסדר גובר על העניין הציבורי בקיום הסדרי טיעון".

בפסק דין של בית המשפט העליון ע.פ. 1958/98 פלוני נגד מדינת ישראל, נאמר לעניין שיקול דעתו של בית משפט בשאלת כיבודם של הסדרי טיעון:

"המסקנה היא כי שיקול המפר במידה משמעותית את האיזון הראוי בין שיקולי הענישה הרלוונטיים, באופן שנוצר יחס בלתי הולם בין ההקלה הניתנת לנאשם לבין האינטרס הציבורי, יהיה בו כדי לפסול את הסדר הטיעון בשל טעותה של התביעה וזאת גם אם מניעה כשרים הם".
בהמשך נקבע:

"בהעדר פגם או פסול בהודיה שניתנה במסגרת הסדר הטיעון, ירשיע בית המשפט את הנאשם על פי הודייתו ויגזור את עונשו. בהתקיים איזון

ראוי בין האינטרס הציבורי הפרטני והאינטרס הציבורי הרחב שהתביעה מייצגת מצד אחד, לבין טובת ההנאה שנתנה לנאשם מצד אחד, יכבד בית המשפט את הסדר הטיעון. בית המשפט ישווה לנגד עיניו את המגמה העקרונית לעידוד הסדרי טיעון. בנסיבות שבהן יראה לדחות את הסדר הטיעון, יגזור בית המשפט עונש שהיה גוזר אילו היה בא לפניו הסדר טיעון שקול ומאוזן. מן הראוי הוא שגם לאחר דחיית הסדר טיעון, כך שהעונש אשר יטיל לא יחרוג במידה קיצונית ובלתי פרופורציונלית מהעונש שעליו הסכימו הצדדים".

אומנם הצדדים עתרו לסיים את ההליך מבלי להטיל אמצעי משמעת, וועדת המשמעת סבורה כי בהינתן שהנקבל הודה בעובדות הקובלנה המתוקנת ובעבירה לפי סעיף 41(1) לפקודה – "נהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה, ועל פי סעיף זה הורשע, פתור בלא כלום אי אפשר.

לאור האמור לעיל, ברוח הפסיקה כאמור לעיל, וכשלנגד עינה מונח עקרון טובת בציבור ובמכלול השיקולים, הוועדה מטילה על הנקבל אמצעי משמעת של התראה לפי סעיף 41 לפקודה.

הוועדה ממליצה בפני כבוד השר להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התראה.

ד"ר פאולה רושקה	ד"ר אליעזר גולן	יגאל חיות, עו"ד
יו"ר	חבר	נציג היועמ"ש לממשלה